

har kunnet erstattes uden ved^o at gaa tilbage til en ældre Mærgang, nemlig Mærgangen 1870; af Mærgangen 1873 har man ikke engang kunnet skaffe det ved Loven fastsatte Antal af i Alt 340 Md. tilveie. Det vil derfor være nødvendigt for Fremtiden at udtage Mandskabet til Trainet og til Hestepasfærtjenesten blandt de Værnepligtige, som ere udfkrevne til den egentlige Krigstjeneste, hvorimod Mandskabet til Sygepasfærtjenesten og til de øvrige Tjenestegrene, hvortil der nu anvendes Militærarbejdere, vedblivende vil kunne udtages af denne Klasse.

Af den aarlige Udskrivningsmasse, der, som anført, for de nærmest følgende Aar kan anslaaes til omtrent 9,000 Md., skal der efter nærværende Lovforslag foruden en fast aarlig Tilgang til Søværnet, Livgarde, Rytteriet og de andre Baaben tillige afgives Mandskab til Train- og Hestepasfærtjenesten m. m. eller ialt omtrent 3,900 Md., og der bliver da i Gjennemsnit 5,100 Md. tilbage, som skulle fordeles mellem Brigaderne. Hvis Fordelingen foregik ligelig, vilde enhver af de 10 Liniebatailloner, som ifølge den gjældende Hærløve aarlig skulle uddanne Rekrutterne, altsaa gjennemsnitlig faae 510 Md., en Styrke, som allerede er stor i Forhold til Bataillonernes Væverpersonale. Men efter de nuværende Bestemmelser kan denne Rekrutternes Fordeling til Bataillonerne ikke ske ligelig; thi hver Bataillon skal udelukkende modtage sine Rekrutter fra en bestemt Halvbrigadefreds, og Forskjellen i Antallet af udfkrevne Værnepligtige i Halvbrigadefredsene har været saa stor, at man ikke har kunnet udjævne den ved fortrinnsvis at tage Mandskabet til Søværnet, Livgarde, Rytteriet og de andre Baaben fra de Kredse, der havde det største Antal Værnepligtige. Hvor stor en saadan Forskel kan være, vil ses af nedenstaaende Opgivelse af, hvormegen Mandskab der f. Ex. i 1872 var tilbage til Fodfolkets Batailloner i de forskellige Halvbrigadefreds, nemlig:

1. Brigade-	1. Halvbrigadefreds	994 Md.	56 pCt.
		777 —	44 —
2. —	1. —	942 —	54 —
	2. —	804 —	46 —
3. —	1. —	506 —	64 —
	2. —	896 —	36 —
4. —	1. —	689 —	49 —
	2. —	719 —	51 —
5. —	1. —	631 —	45 —
	2. —	782 —	55 —

Denne Oversigt viser, at en Forandring er nødvendig. Naar man undersøger Fordelingen af Værnepligtige til Fodfolkets Batailloner i alle Aarene fra den Tid, da Hærløven traadte i Kraft, vil det endvidere vise sig, at det snart er en Brigades første, snart dens anden Halvbrigade, der har faaet

flest Rekrutter, og at Antallet har bevæget sig fra et Minimum af 359 til et Maximum af 994, saa at en Rekrutbataillon har faaet henved 3 Gange saamange Rekrutter som en anden. Ved en saadan Fordeling kan Mandskabets Uddannelse ikke blive lige fyldestgjørende ved alle Afdelinger, thi den større Rekrutbataillon har samme Befalingspersonale som den mindre. Der fremstaaar derhos endnu en anden betydelig Ulempe, naar en Bataillon faar en meget stor Rekruttilgang. Som det vil erindres, er den Uddannelse, som Hærløven har fastsat for Fodfolket, bygget paa, at Mandskabet i det andet og det fjerde Aar skal indtælles til større Øvelser; vover en Bataillons Rekruttilgang til en Størrelse af f. Ex. 994 Md., bliver denne Uddannelse delvis illusorisk, thi det bliver ikke engang muligt ved den første større Øvelse at medtage alt Mandskabet, uden at overstride den for Bataillonerne foreskrevne Styrke af 800 Underforporaler og Menige, og der vil ikke kunne indtælles noget Mandskab af ældre Mærgang; hvergang denne stærke Rekruttilgang indtræffer, vil der altsaa ved de paagjældende Batailloner findes Mandskab, der aldrig har deltaget i de større Øvelser, et Forhold, som strider mod Hærløvens Tanker.

Men ikke blot i Halvbrigadefredsene har der i den værnepligtige Masse vist sig en uregelmæssig Bevægelighed, som gjør det meget uheldigt at begynde de enkelte Afdelingers Rekruttering til dem; selv i Brigadefredsene har Udskrivningsmassen været meget forskjellig, og navnlig have de sjællandske Kredse givet et meget større Antal Værnepligtige end de andre; ifjøndt man ved Afgivelse til de andre Baaben har søgt at bøde paa Uligigheden, har man dog ikke kunnet forhindre, at Fodfolkets Batailloner paa Sjælland gjennemgaaende have faaet flere Rekrutter end Bataillonerne paa Fyn og i Jylland. Man kunde nu vistnok ved en ny Beregning og en deraf følgende Omlægning søge at tilveiebringe lige store Brigadefreds; men Erfaringen har vist, at, om der end det første Aar opnaaedes en nogenlunde tilfredsstillende Ensartethed, er Udskrivningsmassen saa foranderlig, at de samme Ulemper, som ere fremkomne ved de nuværende Brigadefreds, snart igjen vilde træde frem. Man har derfor troet at burde slutte sig til det i Rigsdagen fremkomne Forslag om helt at opgive at fastslaa Brigadefredsinddelingen ved Lov og derimod søge dette Forhold ordnet af Administrationen; kun paa denne Maade vil det være muligt stadig at tilveiebringe en ligelig Fordeling af Udskrivningsmassen til Fodfolkets Rekrutafdelinger, sikre sig den største Nyttevirkning af Befalingsmændene og den under de givne Forhold mest ensartede Uddannelse. For imidlertid at imødegaa den Ulempe, som i Tidernes Løb vilde opstaa derved, at Fodfolkets Afdelinger modtoges en med Befolkningens Størrelse stadig vøgende Rekruttilgang, som efter-